

Nogle af udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren samt dennes svar herpå optrykt efter ønske fra Socialdemokratiet

Spørgsmål 1:

Vedr. art. 1 - Definitioner: Der tales i sprogpagten om mindretalssprog, »som traditionelt bruges inden for et nærmere bestemt område i en stat af den pågældende stats egne statsborgere«. - Betyder ratifikationen af sprogpagten forandringer i forhold til tysktalende herboende tyske statsborgere eller EU-borgere af anden herkomst, som er integreret i det tyske mindretal?

Svar:

Som anført yder pagten beskyttelse af mindretalssprog, der tales af statens egne statsborgere. Andre brugere af sproget, der er integreret i det tyske mindretal i Sønderjylland, vil dog også nyde godt af pagtens beskyttelsesregler. Der vil således ikke ske forskelsbehandling på grund af statsborgerskab, for så vidt angår personer tilhørende det tyske mindretal.

Spørgsmål 2:

Vedr. art. 6 - Oplysningspligt: Hvorledes tænkes denne forpligtelse administreret?

Svar:

Udenrigsministeriet forudser i samarbejde med de berørte myndigheder at udarbejde en pjece om de forpligtelser, der følger af pagten, til brug for myndighederne og medlemmerne af det tyske mindretal.

Spørgsmål 3:

Vedr. art. 8 og 10: Medfører sprogpagtens bestemmelser, at der indføres nye kvantitetskriterier til at definere det tyske mindretal og dets sproglige og kulturelle rettigheder i Danmark?

Svar:

Der er ikke i København-Bonn-erklæringerne fastlagt noget kvantitetskriterium til at definere henholdsvis det tyske mindretal i Danmark og det danske mindretal i Tyskland. Det hedder i

den danske erklæring klart, at bekendelsen til tysk nationalitet og tysk kultur er fri og ikke af myndighederne må bestrides eller efterprøves. I Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal af 1. februar 1995 hedder det tilsvarende, at enhver person, der tilhører et nationalt mindretal, skal have ret til frit at vælge at blive behandlet som tilhørende et sådant mindretal eller ej.

Formålet med pagten er at beskytte og fremme regionale sprog og mindretalssprog som en vigtig del af Europas kulturarv. Pagten beskæftiger sig således med sprog snarere end med de grupper, der taler disse sprog. Bortset fra den generelle definition, der indeholdes i pagtens artikel 1, hvorefter sproget skal bruges inden for et nærmere bestemt område af en gruppe, der i antal er mindre end resten af statens befolkning, medfører pagten således ikke nye kvantitetskriterier. Det bør i denne forbindelse pointeres, at pagten indeholder en række forpligtelser, der retter sig mod deltagerstaterne, men den etablerer ikke direkte rettigheder for individer eller grupper af individer, der taler et sprog, som er beskyttet i medfør af pagten.

Spørgsmål 4:

Vedr. art. 8, litra a, b og c, afsnittene iv: Mener regeringen, at man er dækket ind ved at fremme og støtte henholdsvis førskoleundervisningen, grundskoleundervisningen, den afsluttende grundskole og gymnasieundervisningen, eller burde der i virkeligheden have stået, at man agter at tilbyde eller sørge for?

Svar:

Tysksprogede børn fra mindretallet i Sønderjylland kan gå i børnehaveklasse og i skole på de tyske privatskoler, der modtager offentligt tilskud i henhold til lov om friskoler og private grundskoler m.v. Inden for den almindelige folkeskole tilbydes der ikke undervisning i tysk før på 7.-9. klassetrin. Regeringen finder på den